

Immigratiestromen

Nederland kan beschouwd worden als een immigratieland met een van oudsher tolerante houding ten opzichte van andere culturen en religies. Welbegrepen eigenbelang speelde hierbij een rol; zo is de economische bloei van de Republiek in de zeventiende eeuw voor een belangrijk deel te danken aan de inbreng van migranten met geld en kennis, zoals Portugese joden, en van arbeidsmigrant, onder meer uit de Zuidelijke Nederlanden en de Duitse gebieden.

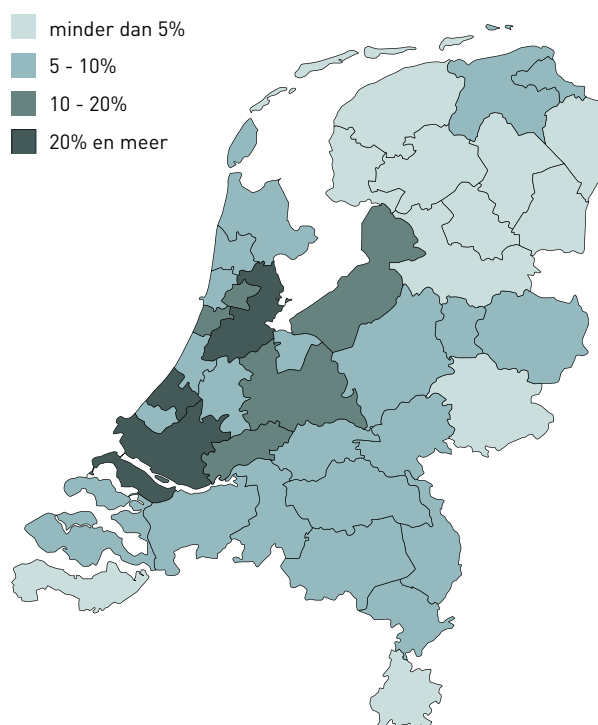
In de achttiende en negentiende eeuw was er sprake van een gewijzigde economische situatie en mede daardoor zijn er in die periode relatief weinig migranten naar Nederland gekomen. In de twintigste eeuw nam de immigratie weer toe. Vanuit alle werelddelen en om economische, humanitaire en politieke redenen kwamen mensen naar Nederland. Het gaat om Chinese zeelieden, politieke vluchtelingen uit Duitsland tijdens de Tweede wereldoorlog, vluchtelingen uit voormalig Nederlands-Indië, gastarbeiders uit gebieden rond de Middellandse Zee, Surinamers en Antillianen en politieke of humanitaire vluchtelingen uit de hele wereld.

Uit de cijfers van 2008 blijkt dat in dat jaar het aantal immigranten hoger lag dan het aantal emigranten; er hebben zich 143.000 personen in Nederland gevestigd en 116.000 personen zijn vertrokken. De meeste migranten kwamen uit Polen (tien procent), Duitsland (zes procent) en Bulgarije (vier procent). Het immigratiemotief hangt vaak samen met het geboorteland. Voor hen die in een westers land geboren zijn, was arbeid de belangrijkste reden. Gezinshereniging of -vorming was de voornaamste reden voor migranten uit Marokko, Turkije en Suriname, terwijl voor mensen uit landen als Irak en Somalië het verkrijgen van asiel het belangrijkste motief was.

Allochtonen en nationaliteiten

In 1970 is het begrip 'allochtoon' geïntroduceerd. De definitie van het begrip allochtoon is volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS): een persoon van wie ten minste één ouder in het buitenland is geboren. Degenen die zelf in het buitenland zijn geboren, worden aangeduid als de eerste generatie allochtonen en personen die in Nederland zijn geboren als de tweede generatie.

Het CBS maakt in de statistieken onderscheid tussen westerse en niet-westerse allochtonen. Tot de categorie niet-westers allochtonen behoren inwoners uit Turkije, Afrika, Latijns-Amerika en Azië, met uitzondering van Indonesië en Japan. Nederland telde in juli 2009 ruim 16.5 miljoen inwoners. Daarvan is ongeveer twintig procent allochtoon (tien procent westers en tien procent niet-westers). In Amsterdam, Rotterdam en Den Haag behoort een derde van de bevolking tot de categorie niet-westers allochtoon. In het grootste deel van Nederland ligt dat percentage onder de tien procent.

Allochtonen in Nederland

Bron: Factbook Forum 2009

De reden voor het introduceren van de term 'allochtoon' was de negatieve bijklank die begrippen als vreemdeling, buitenlander, gastarbeider, immigrant of anderstalige gekregen hadden. In 2009 is, met hetzelfde argument, voorgesteld om het begrip allochtoon te vervangen door 'nieuwe Nederlander'. In deze publicatie hanteren wij het begrip 'allochtoon'. Amsterdam telde op 1 januari 2009 ruim 170 nationaliteiten, dat is meer dan de stad New York. In totaal telt Nederland 190 nationaliteiten. Ruim 900.000 inwoners hebben twee nationaliteiten.